

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 587 din data de 18.10.2017

Dosar nr. 733/2016

Petiția nr. 6669/07.11.2016

Petent: ..-Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice

Reclamat: Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice

Obiect: neacordarea petentei de către angajator, a procentului de 15% la salariul de bază potrivit titlului de doctor pe care îl deține.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. Numele și domiciliul procedural al petentului

..-Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, .

2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, .

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenta susține că partea reclamată, nu-i acordă drepturile salariale cuvenite, reprezentând suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor, în procent de 15%.

III. Procedura de citare

4. Prin adresa înregistrată cu nr.6669.09.11.2016, a fost citată doamna ..-*Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice* pentru data de 05.12.2016. Procedură legal îndeplinită.

5. Prin adresa înregistrată cu nr.6755.09.11.2016, a fost citat *Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice* pentru data de 05.12.2016. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petenta susține că partea reclamată nu-i acordă drepturile salariale cuvenite, reprezentând suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor, pe baza aplicării prevederilor OUG nr.57/2015, cu completările și modificările ulterioare, începând cu data de 1 august 2016. Petenta a dobândit titlul științific de doctor în domeniul Managementului, conform OMENCS nr. 5954 din 07.12.2015 cu teza, "Rolul comunicării interne în perfecționarea managementului resurselor umane din instituțiile publice".

Susținerile părții reclamate

7. Partea reclamată invocă excepția de necompetență materială a CNCD, potrivit Deciziei nr. 997/2008 a Curții Constituționale, prin care, s-a emis excepția de neconstituționalitate a art. 20 din O.G nr. 137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, considerând că, în măsura în care s-ar admite pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de O.G nr.137/2000, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce izvorăsc direct din conținutul unui text de lege.

8. Partea reclamată arată că, la data de 01.08.2016, petentei i-a fost recalculat salariul prin includerea sumei compensatorii, rezultând un salariu de bază, în cuantum de 4.297 lei, conform prevederile art. (3 alin. (1, (3 și (8, din OUG nr.57/2015.

9. Diferențierea de salarizare existentă între petentă și ceilalți colegi de serviciu, este dată de sporul de "vechime neîntreruptă" în instituțiile de învățământ de peste 10 ani (sporul de stabilitate). Petenta are doar 8 ani și 4 luni vechime în instituție, așadar, salarizarea nu poate fi similară cu cea al funcționarilor care îndeplinesc această condiție de muncă în cadrul serviciului, respectiv peste 10 ani, vechime în instituție.

V. Motivele de fapt și de drept

10. Colegiul director al CNCD reține că petiția, așa cum a fost formulată, relevă o situație în care, partea reclamată nu-i acordă drepturile salariale reprezentând suma compensatorie aferentă titlului științific de doctor, în procent de 15%.

Potrivit definiției discriminării, astfel cum este reglementată în O.G. nr.137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1), respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Condiția, criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul

diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

11. Astfel se poate considera discriminare;

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu
- care atinge un drept
- dreptul să fie justificat

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.(1, din O.G.137/2000, cu modificările și completările ulterioare, Colegiul director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. (1, trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile*, dar care sunt tratate în *mod diferit*, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior.

Așa cum reiese din motivația invocată, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care, tratamentul să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat aplicat, trebuie să aibe ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

12. Colegiul director, în ședința de deliberări a cauzei dedusă judecătii, respinge de la analiză, documentelor depuse de petentă, după primul termen de audiere a părților, potrivit procedurii de citare a părților. În analiza obiectului petiției, Colegiul director este chemat să se pronunțe pe baza unei norme juridice. Partea reclamată, invocă în cadrul adresei de răspuns, excepția de necompetență materială a Consiliului, potrivit Deciziei nr.997 a Curții Constituționale. Colegiul director, ia act în soluționarea petiției de excepția ridicată de reclamat.

Ca atare, pronunțarea Colegiului director pe un text de lege, ar crea o ingerință a acestuia în procesul de aplicare a normei juridice, competența în sancționarea acesteia fiind un atribut exclusiv al instanțelor de judecată. Ca atare, obiectul petiției se circumscrie *ipso facto* modalității de interpretare și aplicare a unui act normativ, în speță a OUG nr.57/2015.

În susținerea excepției de necompetență materială admisă de Colegiu și invocată de reclamată, se cere a fi prezentată **Decizia nr.997 din 7 octombrie 2008** a Curții Constituționale stabilește următoarele:

„Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica autorului excepției pune în discuție constituționalitatea atribuțiilor jurisdicționale ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, care, potrivit art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, poate să dispună «înlăturarea consecințelor faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării», în măsura în care situațiile discriminatorii izvorăsc din conținutul unor acte normative.

Față de acestea, Curtea apreciază că o corectă analiză a textului de lege criticat impune interpretarea acestuia în ansamblul reglementării din care face parte, mai precis al Secțiunii VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, care reglementează rolul, atribuțiile și organizarea Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

Astfel, Curtea observă că potrivit dispozițiilor art.16 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării îndeplinește rolul de

«garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării», iar potrivit dispozițiilor art.18 din același act normativ, «este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul său de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării.» Mai departe, art.19 alin.1) lit.c), precum și art.20, în ansamblu, reglementează rolul jurisdicțional al Consiliului, care are ca finalitate, așa cum s-a arătat, «înlăturarea faptelor discriminatorii și restabilirea situației anterioare discriminării.» În sfârșit, nu trebuie omis nici faptul că art.2 alin.3) din aceeași ordonanță prevede că sunt discriminatorii «prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane [...]». Deși autorul excepției apreciază ca fiind un «nonsens» interpretarea dispozițiilor art.20 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 în sensul aplicabilității lor și cu privire la situațiile discriminatorii ce izvorăsc din conținutul actelor normative, Curtea observă totuși că dispozițiile de lege mai sus enunțate au constituit în realitate temeiul mai multor hotărâri prin care Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a constatat, în cadrul activității sale jurisdicționale, caracterul discriminatoriu al unor prevederi legale. Dovadă a acestui fapt stă și introducerea, prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.75/2008, a alin. (3) la art.19 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, prin care s-a scos din competența Consiliului soluționarea sesizărilor având ca obiect măsurile legislative în contextul stabilirii politicii de salarizare a personalului din sistemul bugetar, măsură legislativă dictată tocmai ca urmare a efectelor generate de hotărârile emise de această instituție. În această ordine de idei, Curtea constată că, în vederea îndeplinirii rolului său de garant al respectării și aplicării principiului nediscriminării, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării este chemat să vegheze, printre altele, inclusiv asupra modului în care este respectat acest principiu în conținutul actelor normative. În acest sens, acest organ poate constata existența unor prevederi de lege discriminatorii și își poate exprima opinia în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative cu principiul nediscriminării. Ceea ce aici interesează sunt efectele pe care le produc aceste opinii. Astfel, dacă s-ar admite că, pe calea controlului jurisdicțional întemeiat pe art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării poate să constate existența unor situații discriminatorii ce își au izvorul direct în conținutul unor norme legale, hotărârea Consiliului ar putea avea ca efect încetarea aplicabilității acestor dispoziții și chiar aplicarea prin analogie a unor alte texte de lege, care nu se referă la persoana sau grupul social discriminate. Într-o atare împrejurare, se pune în discuție legitimitatea acestui organ de a interfera în competențele legislativului, prin înlăturarea aplicabilității unor acte normative și instituirea aplicabilității altora, dar și în competențele Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, sub aspectul art.16 referitor la principiul nediscriminării.

Deși în lumina dispozițiilor constituționale, o asemenea interpretare nu ar putea fi acceptată, rolul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării putând fi rezumat, mai degrabă, la posibilitatea de a constata existența unor discriminări în conținutul unor acte normative și la formularea de recomandări sau sesizarea autorităților competente pentru a modifica respectivele texte de lege, se observă totuși, așa cum s-a reținut și mai sus, că, în practică, art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 a generat efecte neconstituționale, prin care s-a încălcat

principiul separației în stat, la aceasta contribuind chiar formularea echivocă a dispozițiilor cuprinse în Secțiunea VI din Ordonanța Guvernului nr.137/2000.

13. Pentru aceste motive, Curtea constată că prevederile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze textul unor acte normative cu caracter discriminatoriu și chiar să substituie acest text cu dispoziții cuprinse în alte acte normative”. Având în vedere aceste aspecte, Colegiul nu se poate pronunța prin hotărâre privind obiectul cauzei, însă poate emite un punct de vedere, conform prevederilor art.18 alin.1) al *O.G. nr. 137/2000*, care prevede: *„Consiliul este responsabil cu aplicarea și controlul respectării prevederilor prezentei legi în domeniul sau de activitate, precum și în ceea ce privește armonizarea dispozițiilor din cuprinsul actelor normative sau administrative care contravin principiului nediscriminării”*.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată, cu unanimitatea de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Colegiul director respinge de la analiză, documentelor depuse de petentă, după primul termen de audiere a părților, potrivit procedurii de citare a părților.

2. Admite excepția de necompetență materială a CNCD invocată de reclamată, pe baza Deciziei nr.997 din 7 octombrie 2008 a Curții Constituționale

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

4. O copie a hotărârii se va transmite părților.

a) ..-Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, .

b) Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice, .

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicata și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC– Membru

DINCĂ ILIE– Membru

THEODORA BERTZI– Membru

GHEORGHIU LUMINIȚA – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

JURA CRISTIAN– Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA- Membru

SANDU VERONICA TATIANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

Redactat G.L și R.O